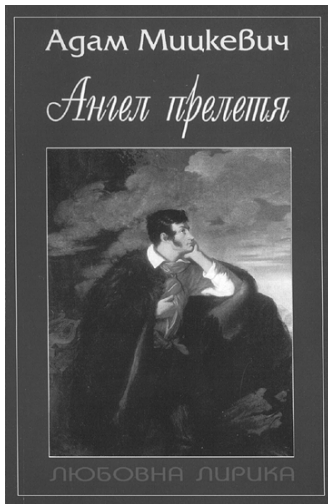

**Адам Мицкевич. *Ангел прелетя. Любовна лирика.*
 Превод от полски: Иван Вълев. ИК „Светулка 44“,
 София, 2007, 46 с.**

Малката по формат книжка с любовна поезия на Адам Мицкевич е голямо събитие за българския читател. Първо, защото се появяват в превод на български език истински бисери на световната любовна лирика. Второ, защото това са стихове, които отразяват художествената мощ на един изключителен поет романтик, безусловно определян и днес за връх на полската поезия. Трето, защото за пореден път имаме удоволствието да се срещнем с преводаческия талант на Иван Вълев.

Предложеният сборник със стихове включва творби, създадени през 20-те и 30-те години на XIX в. Подредбата на стихотворенията се придържа към хронологическата последователност на тяхното възникване, което дава възможност да се проследи творческата еволюция на поета. Те са вдъхновени преди всичко (но не само) от силната му любов към Каролина Яниш, с която се запознава в Москва, след като през 1824 г. е бил принуден по политически причини да напусне родината си. Любопитен е фактът, че след като сключва през 1834 г. брак с Целина Шимановска – а това е и годината, когато в Париж излиза *Пан Тадеуш*, – той не създава повече почти никакви значими художествени произведения, включително и любовна поезия.

Иван Вълев, който е и автор на кратък, но интригуващ предислов, е сред най-значимите преводачи у нас на полска поезия. След великолепните преводи на Ян Кохановски, Ярослав Ивашкевич, Вислава Шимборска и редица други поети той предостави на почитателите на поезията трудни за езиково и формално овладяване, но въздействащи интимни откровения в стихове. Дано българският читател да оцени по достойнство това поетическо послание на Любовта.

Жоржета Чолакова